

КЪДЕ СЕ Е НАМИРАЛА ОСТРОВНАТА ДЪРЖАВА МУ

И КАКВО СЕ Е СЛУЧИЛО С НЕЯ

Някои смятат, че в Тихия океан някога е имало островна държава с име МУ – един истински рай на Земята. Може би там се е намирала градината Едем, за която се разказва в Библията.

В съчиненията на Платон се споменава за потъналия континент Атлантида, обвит в легенди и митове. Но изглежда той не е единственият, потънал по загадъчен начин. Много по-рано такава съдба е имала и островната държава МУ.

През 1926 година англичанинът Джеймс Чърчуърд, живял дълго време в Индия, издал книгата “Изчезналият континент”.

“Градината Едем не се е намирала в Азия, а на потънал континент в Тихия океан. Митът за седемте дни и седемте нощи не произлиза от земите на Нил или долината на Ефрат, а от потъналия във водата МУ – люлката на човечеството”.

По-нататък Чърчуърд пише, че открил множество текстове, от които може да се заключи, че преди 50 хиляди години тази изключителна страна с нейните около 64 милиона жители е създала цивилизация, изпреварила съвременната ни култура в много отношения.

Ексцентричният Чърчуърд всъщност не бил първият разпространител на легендата за МУ. През 1864 година френският учен Абе Чарлз Етиен Бразьо де Борбург случайно попаднал на изследване за културата на маите, както и на една рядка книга. Той твърди, че в нея става дума за страна, разрушена от изригнал вулкан, а след това залята от океана.

По онова време съобщението на Бразьо предизвикало голям интерес. Днес е известно, че преводът му е фалшифициран текст. Изследването, което той открил в архивите на Мадрид, било написано от испанския свещеник Диего де Ланда (около 1560 година), проявил голям интерес към културата на майте. Той изследвал тяхната сложна писменост и съставил азбука, показана в книгата му “История на Юкатан”. С помощта на този текст и окрилян от фантазията си, Бразьо “превел” половината от “Тро Кортезианус”, съхранявана в Мадрид.

От 750-те знака на майте до днес са разчетени само означенията за числата, данните за времето и имената на божествата и владетелите. В ръкописите на майте, в превод на Бразьо, много често се появявали два знака, наподобяващи “М” и “У” (азбуката на майте, съставена от Диего де Ланда). Той просто ги съединява и по този начин дава името на потъналия континент – МУ.

Следващата глава от историята на МУ написва един сънародник на Бразьо, известният лекар и археолог Аугустус льо Плонжон.

Той е откривателят на руините на майте върху полуостров Юкатан, където живял дълги години със съпругата си Алис. Дори направил собствен “превод” на Коденс Троано, опирайки се върху текста на Бразьо и на собствено тълкуване на стенните изображения от руините на град Чичен Итца.

Кралицата МОО

Льо Плонжон създава фантастична картина за живота на МУ. Принцовете Кох и Аак съперничели за ръката на сестра си Моо, кралицата на МУ. Принц Кох излиза победител в борбата, но ревнивият му брат го убива. Когато семейната драма достига връхната си точка, островът започва да потъва. Кралица Моо, заедно с дворцовата си прислуга, избягала през морето и стигнала в Египет, където намерила нова родина и живяла под името Изис. В памет на принц Кох тя наредила да бъде изграден сфинкс.

Льо Плонжон смята, че мнозина от останалите живи обитатели стигнали до Южна

Америка. Там на полуостров Юкатан описали своята история и издигнали величествени храмове на своите владетели. Археологът подкрепя тезата си с приликата между писмените знаци на майте и египетските йероглифи. Това мнение обаче не се споделя безспорно от специалистите.

В превода на Лео Плонжон за континента МУ се казва: *“Два пъти разтърсен от изригващия вулкан, изведнъж той изчезна през нощта, заедно с 64-те си милиона обитатели, без да остави следи”*.

Както Бразьо, така и Лео Плонжон смятат, че МУ и АТЛАНТИДА са един и същ континент.

Тайни архиви

Най-голямо признание предизвикали теориите на Джеймс Чърчуърд. От различни източници и преди всичко от текстовете върху множество плочи той извежда легендата за МУ. Първите текстове открил в индийски храм, в който първосвещеникът го учел да разчита надписите на стените в продължение на две години.

Първосвещеникът споделил, че в секретния архив на храма се съхранявали и други тестове. Чърчуърд го убедил да му ги даде. Били съставени от същите знаци и в тях се разказвало за сътворението на света и човека в континента МУ. Чърчуърд нарекъл текстовете “Плочи от Накаал”.

Още повече факти за съществуването на МУ представили около 2500 каменни предмети, открити от американския инженер Уилям Найтън в Мексико. Те произхождат от ацтеките и от други стари мексикански народи. Никой не успял да ги разчете. Според Чърчуърд съдържали символи, създадени на континента МУ, както и извадки от свещените тайни текстове върху “Плочите от Накаал”. По тях Чърчуърд съставя подробна история на потъналия континент.

На континента живеели десет племена, ръководени от крал Ра Му. Земята била покрита

със сочни ливади и плодородни полета, с реки и гористи хълмове, пълни с пеперуди, колибри, слонове.

Според Чърчуърд на МУ живеели човешки раси с жълта, кафява и черна кожа. Доминирала обаче белокожа раса “твърде красива, с големи черни очи и права тъмна коса”. По неговите описания, МУ представлявал идиличен рай. В тихите вечери празнично пременените мъже и жени се разхождали с увеселителни кораби и се радвали на щастлив живот. Но в определен момент щастието отлита. Южната част на острова била разтърсена от земетресения и вулканични изригвания. Много селища били изравнени със земята и мощни водни маси залели сушата. Най-сетне трусовете спрели, хората успели да възстановят жилищата и ежедневието на острова. Но окончателната катастрофа предстояла. Когато настъпила, почти всичко било унищожено.

Описанието на Чърчуърд за потъването на континента сякаш е разказано от очевидец. Цялата суша *“се повдигала и спускала в ритъма на морските вълни”*. След това *“нешастият континент с гръм и трясък потънал в морето: все по-дълбоко в бездната на ада като в огромен горящ котел”*.

Но и тази катастрофа не довежда обвития в легенди континент до пълно изчезване. При по-раншни земетресения се образували планини от лавата, които и до днес се показват от морето – доказателство за съществуването на континента. Ако повярваме на Чърчуърд, тези някогашни планини са островите в Тихия океан, на които отделни жители на МУ се спасили. Останали без покрив, храна и облекло, тези някогашни мирни хора се превърнали в канибали. Около 1000 години по-късно подобна съдба сполетяла и Атлантида.

Защо тази история се възприема от мнозина за достоверна? Може би защото тя предлага известно обяснение на необясними дотогава загадки. Чърчуърд пише: *“Върху някои острови на южното море, по-специално на Великденските, Мангая, Тонгатап, Понапе, Ладронските острови и Марианите и днес се намират останки от съоръжения, които ни връщат назад във времето, когато е съществувал континентът МУ. В Юкатан има останки от храм с надпис, разказващ за западните страни, от които сме дошли ние. Също и великолепната пирамида, югоизточно от Мексико сити, според надписа е била построена в памет на унищожаването на тези страни на Запада”*.

Експедицията на Кон Тики от Тур Хайердал, както и по-късни изследвания на

Великденските острови дават основание да се заключи, че между жителите на тези тихоокеански острови и Южна Америка би могло да има културни и търговски отношения.

Колкото и убедително да звучи легендата за континента МУ, никой не би могъл със сигурност да каже, че някога е съществувал.

П.П. Една от теориите за съществуването на потънал в Тихия океан континент се намира в записките на нюйоркския лекар и медиум д-р Нюброуг. През 1882 година под диктовка той издава книгата "Оаспе – космогонична библия от думите на Йехова и неговите ангели". В нея се казва, че хората се появили на земята преди 72 хиляди години. Една карта показва как е изглеждала нашата планета преди потопа. На нея се вижда триъгълен континент с име Пан, който потънал преди 24 хиляди години във водите на Тихия океан. Нюброуг счита, че в началото на XXI век континентът ще изплува отново. Ако на него се открият стари текстове, те вероятно могат да се разчетат чрез съставения от него речник.